

lijke scheiding openbaar tusschen de theologie en de kerk, tusschen de zoogenoemde wetenschap en het gemeenschappelijk geloof van het Christelijke volk, tusschen de aristocratie der doctoren en de democratie der geloovigen. Is het niet waar, dat in veel gevallen, een predikant, die het oude volle rijke Evangelie wil verkondigen, een predikant die waarlijk zijne kudde wil voeden en eene opwekking rondom zich in het leven wil roepen, dat deze heel wat onkenningen en hypothesen heeft af te leeren, die hij aan zijne faculteit gehoord heeft en heel wat zaken heeft te leeren, die men er niet onderwees.

Het onderwijs in de godgeleerdheid moest versterkend en heilzaam zijn; het moest opbouwend zijn in den volkomen zin des woords; wanneer het niet die uitwerking heeft, dan is het bedorven door een of ander groot gebrek. Hoe zou de wetenschap aangaande den godsdienst schadelijk zijn aan den godsdienst? Als men in de Theologie gaat studeren moet men als in een tempel treden, alles wat men hoort, alles wat men leert, behooren in ons den eerbied voor de Heilige Schrift te vermeerderen en te bewonderen en de geestdrift te doen wassen voor de hooge waarheden waarvan de Christelijke gemeente de bewaarder is. De ware wetenschap moest tegelijk het verstand verlichten en het hart verwarmen, ze moet in het gevoel voor het schoone met den ijver voor het goede opwekken. Zij zou ons moeten vervullen met heilig enthousiasme, ons wapenen met onomstootbare overtuigingen, ons strijdvaardig maken voor den goeden strijd. En ten alle tijden zouden wij de stem der kerk moeten hooren; evenals het koor in de tragedie der ouden, moest zij op zekere wijze altijd tegenwoordig zijn nu eens om aan te moedigen, dan weder om te bestraffen; men zou de leeringen van hare oude leeraren moeten zien te verstaan, de belijdenissen van hare martelaren met de behoeften en de bedden van de tegenwoordige gemeente; de melodie van hare gezangen moest in zijne gehoorzalen der Theologische faculteit doordringen om de doodelijke twijfelsucht, de minachting, de lichtzinnige en drooge geleerdheid, de hoogmoedige verwaandheid en de koude ironie, op de vlucht te jagen.

En men zou uit dien tempel vertrek met waarheden, de handen vol met goddelijke schatten komen, die men slechts in de wereld zou hebben te zaaien.

Dit artikel is zeker een evenement in de Protestantische wereld in Frankrijk. Het schijnt dat de ontkenningen van Astié en de strijd daaruit geboren, de oogen van sommigen beginnen te openen. Het is getekend door Ch. Luigi, een predikant, die meermalen in de *Eglise libre* schreef, en steeds stukken te lezen gaf, die al hadden ze een Methodistisch tintje, door hun warmte weldadig aandeden. Als nu maar Léon Pilate, hoofdredacteur van het blad en zijne medestanders niet hetgeen Luigi schreef gaan ontzenuwen door het houden van pleidooien voor de onafhankelijke wetenschap. Voor zoover ons bekend, heeft de voornaamste journalist van het Fransche protestantisme zich nooit principieel verklaard tegen de afbrekende critiek van sommigen, die nog steeds onder de orthodoxen willen gerekend worden.

Gemengd Nieuws

Chirurgische behandeling van idioten in een Christelijk Idioten-gesticht.

Te Bishville in den Elzas vindt men een Christelijk gesticht voor idioten. Schoon slechts eenige jaren geleden geopend heeft het nu reeds 137 idioten te verzorgen. Wel moet men de geest van den barmhartigen Samaritaan hebben om de ellende van zoo vele lijdens en smarten te verachten. De heer Dr. Boeckel van Straatsburg is geneesheer der stichting. In het verslag over 1891 lezen wij het volgende, waaruit blijkt dat men de idioten ook langs chirurgischen weg zoekt te helpen:

Dr. J. Boeckel, heeft ons na sommige onzer patiënten nauwkeurig onderzocht te hebben, voorgesteld om bij enkele den schedel te trepaneren. Met goedvinden van de ouders hadden de operatiën plaats en wel in het ziekenhuis van de dokters van Straatsburg. Een van de geopereerden is een jongen van 9 jaren, die een te klein hoofd heeft, veroorzaakt door eene gebrekkige ontwikkeling van den schedel en de hersenen, hetgeen in de meeste gevallen veroorzaakt wordt door eene te vroege sluiting van de beenderen van den schedel, op de hoogte van hetgeen men de fontanelles noemt. Deze ontijdige beenvorming verhindert de vrije ontwikkeling der hersenen. De hersenen worden daardoor samengedrukt en geplet, en zijn daarom niet in staat om de verhevene werkzaamheden te verrichten, die de Schepper er aan opgelegd heeft. Het einde is, dat de hersenen verschrompelen, waarmede dan weder de intellectuele afwijkingen voortkomen, die ongeneeslijk zijn. In de hoop, dat het gelukken zal om in zekere mate de te nauwe ingesloten hersenen meerdere ruimte te geven, is de operatie ondernomen.

De tweede operatie onderging een meisje van zeven jaren, dat van de jeugd af idioot geweest was. Dit idiotisme is even ongeneeslijk als de aandoening hierboven beschreven.

Mag men tegenover die ellende werkloos blijven? Naast de getrouwe zorgen, die in sommige instellingen van barmhartigheid aan de ongelukkigen idioten gewijd worden, kunnen de medischmeesters ook iets beproeven. Dit laatste woord is slecht gekozen, er is hier inderdaad geen sprake van een eenvoudige proefneming, maar van een eenvoudige en onschadelijke operatie, die weldadig werken kan. Zij bestaat hierin, dat er een insnijding op den schedel gemaakt wordt, van het voorhoofd af tot het achterhoofd. Deze insnijding maakt een groote luf, wel los, dat men wegneemt om het been bloot te leggen. Daarna neemt men met een schiedelboor een sleutel en een heet hamer, een hard been van 2 tot 3 centimeter lang en 4 tot 5 centimeter breed, weg. Men wijdt dan een band bevestigd af, dat men aan het vel heeft laten zitten, om te voorkomen dat nieuwe beenvorming plaats heeft, opdat de vrije ontwikkeling van de hersenen mogelijk worde.

De wond wordt daarop op gewone chirurgische wijze verbonden. Dr. Boeckel verzekert, dat de dus gemaakte wond snel geneest, doch dat de operatiën te kort geleden hebben plaats gehad, om te kunnen zeggen welke resultaten zij hebben opgeleverd. Ook kan na verloop van langen tijd, eerst uitgemakt worden of tegenover het voordeel dat verkregen wordt door een deel van de schedelbeenderen weg te nemen, niet nadeelen komen te ontstaan.

WINKEL.

Voor Kinderen.

IN HET POOLLAND.

IN HOEFTE EN GEVAAR.

(Slet.)

Zoo staan dan de jagers, onbeschermt tegen de felle koude, soms in dichte nevels terwijl de sneeuw om hen heen stuift die, gelijk bijna altijd op zee op de huid bijt, wijl er zoutdeeltjes in die sneeuw gemengd zijn. Een enkele rukwind uit de open zee is voldoende om de gansche ijsvlakte, waarop de menschen en het jachtzucht zich bevinden, te doen overstroomen. Een tweede windvlaag kan oorzaak zijn dat

het ijs luid krakend barst. Overal zijn de jagers dan door rollende baren omgeven; nergens is een vast punt. Zware, zwartgroene golven dringen in de diepten van den ijsheuvel, waarop de mannen zich bevinden. De geheele schots, dusver vast, waggelt nu en trilt zoover het oog reikt. Spletten, die eerst een voet breed waren, hebben nu een wijde van ellen. Wat nog pas stil water was, vertoont zich thans als een golvende zee, welker witte oevers, die zoo scherp zijn als een mes, steeds verder van elkaar wijken. Intusschen drijven op de baren de getande, verblindende witte, kleine schotsen rond.

Eindelijk barst soms heel het vlak, dat den jager omgeeft; hij ziet met schrik rond, maar bespeurt enkel schotsen en ijsvelden. Waarheen? Hoe zal hij den weg vinden? Van de citadel van Riga worden op zulke tijden voortdurend kanonschoten gelost, tot een teeken in welke richting het land ligt, maar bij het geweld van wind, ijs en water kan het geluid niet ver zeevaarts dringen en in de verte vernemen het niemand.

De schippers en jagers trachten althans hun schepjes te bereiken. Zij weten, dat op menselijke hulp niet valt te rekenen. Zoo wagen zij dan in doodangst sprongen van de eene wankelende ijschots op de andere, tot de plaats waar hun zwakke vaartuigen liggen. Maar menigmaal zien zij zich bedrogen en verzinkt er een der jagers in de golven. Ook kan men zeer licht in de midden van de jachtzucht op het ijs verdwalen, en dan hetzij in een spleet vallen of van honger en koude omkomen.

Gij moet echter niet denken dat zij, die de booten bereiken, nu buiten gevaar zijn. Integendeel: de zwakke vaartuigen worden tusschen het ijs heen en weer geslingerd. Zeil kan men niet opzetten; alleen met het roer valt nog iets uit te richten. Het ijs schuift tot bergen open; de schotsen stooten krakend op elkaar en wee het schip dat er tusschen geraakt. Ook wordt soms de schots, waarop mannen en vaartuig zich bevinden, tegen een ijsberg geslingerd en barst uiteen. De menschen kan dan niets doen. Hij moet slechts den Heere zijn lot en weg toevertrouwen en alles overgeven.

Intusschen staan de achtergeblevenen aan den oever. Meestal is de dominee bij hen. De menschen bidden en maken tevens alle toebereidselen om te redden wat nog te redden is. De booten zijn te water gelaten. Koeiën, touwen, haken, messen, geweren enz. liggen klaar. Zodra men te midden van de op en neer gaande ijsbergen de schepjes der huiswaartskeerenden bespeurt, gaat een gejuich op. De moedigsten aan het strand steken van wal en varen den vrienden tegemoet. Zij die dat doen gebruiken eerst het H. Avondmaal, gelijk ook de jagers deden eer zij uitgingen. Zoo gevaarlijk is de jacht op de zeehonden voor de volken, die in hun nabijheid wonen. De Engelschen en Amerikanen loopen natuurlijk in hun grotere schepen veel minder gevaar. Toch blijft de jacht op zeehonden altijd een werk waar kouwelijke of bange menschen maar liever geen deel aan moeten nemen. De aangenaamste jacht op den zeehond maakt de ijsbeer, die er niet ver om behoef te loopen en in die streken, waar de robben veel voorkomen, thuis is.

AAN VRAGERS.

Nu vriend A. U. te R. aan ons verzoek voldeed, kunnen we hem het gevraagde antwoord geven.

Het woord »slibberig« komt van *slib*, d. i. slib of modder, waarop iemand bij het loopen licht uitglidde, waar iets niet vast op ligt. Een slibberig verstand nu is ook zulk een waarop hij, die »theeft, zich niet vast kan verlaten, zoodat hij nu dit dan dat voor waar houdt, en zeer licht de gevoelens van anderen overneemt, nu naar dezen dan naar dien kant verzeilt, net als iemand die op een slibberigen weg loopt.

De betekenis van den zin uit Groen van Prinsterer zal nu wel duidelijk zijn.

Hoe staat het bij u?

Niet lang geleden kwam ik eens bij een jongen van een jaar of veertien, die bezig was thuis wat schoolwerk te maken. Althans dat vertelde hij. Anders zou men licht gedacht hebben, dat hij, om den kost te verdienen, een uitdagerij was begonnen of handelde in oude boeken. Zulke toch lagen er bij hem op den grond, gescheurd en belevt, terwijl er ook aan losse bladen geen gebrek was. De inktpot was gevaarlijk gebroken; pennenhouders met roestige pennen lagen op tafel. In een kastje, dat voor boeken moest dienen, lag een oude hoed en het heele kamertje was zoo ordeloos en wat er in was zoo haveloos, dat het naar was om aan te zien.

Terwijl ik met den slordigen bewoner sprak, merkte ik op, dat het toch wel anders kon en moest zijn, daar het nu wel leek of men een lading van de vuilnisbak had neergeworpen. De jongen echter zei, schoon hij zich schaamde, »Ja ziet u, 't komt er ook niet zoo op aan. Zoo'n paar boeken en pennen, die kosten zooveel niet. En het is zoo'n werk alles netjes te houden.»

»Ei zoo«, antwoordde ik; »'t is mij dunst toch te goed om te verslonden. Wat zoudt gij wel zeggen van iemand die een jaar lang met één pen schreef, en toch haast elken dag.«

»Dat was zeker een gierige man« riep hij.

»Neen, volstrekt niet, hij gebruikte alleen niet meer dan noodig was; hij was niet gierig, maar spaarzaam; hij wist dat slordigheid duur is en verkeerd.«

»En wie was dat?«, vroeg de jongen.

»Wel, hij heette net als ons land dikwijls genoemd wordt: Holland, maar woonde in Engeland, waar hij voor zeeuwen doctor en schoolmeester was. Hij vertaalde een boek Britania geheeten, en schreef heel het groote werk met één pen. Toen 't af was maakte hij dit vers:

»Dit gansche boek, schreef 'k met één pen,
Het was een gansveer;
Het was een pen toen ik haar nam,
'k Leg haar als pen weer neer.«

De slordige knaap stond verbaasd. Alleen zei hij: »Maar met een stalen pen zou dat toch niet gaan!«

»Niet zoo best misschien«, sprak ik. »Maar toch is dat geen ontschuldiging. Want Eén, naar wien wij ons allen hebben te richten, heeft ons geleerd niets te veronachtzamen. Hij zeide na een grooten maaltijd: vergadert de overgeschoten brokken, opdat er niets verloren ga. Dat leert ons hoe wij doen moeten. Weet gij wien Hij was die ik bedoel?«

De knaap sloeg toen de oogen neer, en ik hoop, dat hetgeen hij hoorde hem wat geleerd heeft, of 't althans velen doen zal, die net zoo zijn als hij.

CORRESPONDENTIE.

E. J. H. te Z. Met genoegen, als ge uw naam wilt opgeven.

W. K. te Z. Als ge ons eerst nader inlicht, dan gaarne.

HOOGENBIJK.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Den WelEerw. Hooggel. Her.
Prof. Dr. A. KUYPER.
Redacteur van de *Heraut*.

WelEerw. Hooggel. Her!

»Zijn wij broeders van Jezus?«
Deze vraag met uwe toelichting in de *Heraut* No. 771, heb ik gelezen en vermoed, dat enkele *Heraut*-lezers zullen denken dat ik die vraag heb gedaan. Gij weet dat zulks niet het geval is. Nog niet lang geleden, werd in Amsterdam het Evangelie gedeeld, over iemand die zich veel bediende van uitdrukkingen, als: »Jezus mijn broeder, mijn halbroeder en meer dergelijke, die ik in de pen houd.

Met sommige hoorders die dat overnamen en dierbaar vonden, kwam ik veel in aanraking en heb dan dergelijke familiariteit steeds met nadruk bestreden. Jezus is de broeder van Gods uitverkorenen, maar zoover ik weet, staat nergens dat wij Sions Koning met dien titel mogen aanspreken. In Hoogl. 8:1 is de bede: Ach! dat Gij mij als een broeder waart en. Blijken uwe toelichting meen ik dat U hierin met mij eens is.

U zou mij verplichten, met deze weinige regelen in de *Heraut* op te nemen.

Met hoogachting en toebidding van 'n Heeren Zegen op al Uw arbeid, van UwEerw.

de do. Dienaar,

M. OZINGA DZ.,

Predikant

bij Oud-Gereformeerde Gemeente.

Nieuw-Amtel, 3 Oct. '92.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEDROEFEN: Momter, G. J. Breukelaar te Hasselt. — Roden, T. Kramer, cand. te Wijhe. — Vorden, A. J. Tenhink, cand. te Winterswijk die zich thans beroepbaar stelt. — Kampen B. R. Loman te Herwijnen. — Tienhoven C. A. P. M. Ochtmann, rustend predikant te Amsterdam. — Veenendaal, W. Ringmaldus Gr. te Groningen.

AANGENOMEN: Zaamaal A. A. H. van Minnen, cand. te Utrecht. — Schoonewoerd, A. Mulder te Boinen.

BEDANKT: Oosterzee en Echten, Dekker te Oude boorn. — Oostwilde, J. van der Sluis te Strouboer. — Hellevoet, A. H. van Minnen, cand. — Zuid-Beveland, A. H. van Minnen, cand. — Ols A. H. Kuit te Steenwijk A. — Baambrugge, J. J. Impeta te Alfen aan den Rijn.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEDROEFEN: Cuhaard, J. Ph. Hanlok Jr. te Nieuwkerk aan den IJssel. — Oostzee en Echten, Dr. J. Schuurmans Sakhoven te Oudega (Wijhe). — Zoelmond, R. G. C. Oldeman, cand. te Berbeek (Velduije). — Drieuloven C. A. en Hensbroek (toez.), Blecker, cand. te Groningen. — Dantuma, J. S. A. C. Rijnbergen, cand. te Maarsse. — Niekerk en Veldhorst, H. J. Notenhout te Geldermalsen. — Keizers, R. Kalkhoven te Busch. — Willemsen en Oosters, A. F. ter Middelste. — Hempsen en Tiers, A. A. Cramer Rem. cand. te Zuidhorst. — Eriksen, J. Berhege te Benning. — Benthuis, W. van der Waal, cand. — Anloo, H. Rutgers te Jelsum. — Rolde, L. van Hooten te Terwispel (Fr.). — Aarlanderveen, G. J. Antik te Waddinxveen C. A. — Schraard, W. van der Waal, cand. — Kortgene, W. v. d. Waal, cand. te Ridderkerk. — Opende, A. A. Cramer H. cand. — Heerenveen, Kooters, met verlof uit Indië, thans wonende te Hilversum. — Birdaard, J. C. S. Locher, cand. te Elspeet.

BEDANKT: Wolsum en Westhem, D. Ozinga te Wijk. — Nieuw-Vennep, Oudega en Kolderwoude, Gaast en Ferwoude, Nijnga en Sijnsland en Opperdoos (toez.), J. L. Dippel, cand. te Amsterdam. — Zorphen, P. Romijn te Leeuwarden. — Dalsen, J. Doornvliet te Dairle. — Borkulo, J. Herderschee te Tiel. — Steenwijk, IJssena te Vrieschloot. — Leerdam, J. Draatsma te Klundert. — Benschop, J. Beijer te Maarsseveld bij Utrecht. — Cillarschoek, H. W. A. Voorhoeve, cand. — Rijen, W. Zijlstra te Yurische. — Nichtevecht, J. P. P. Clinge Doornbos te Waardenburg en Neerijnen. — Zoeterwoude, J. de Vlioger te Maasland. — Emst, P. van Krieken te Westwoud.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abonnementsgelden over het kwartaal, geëindigd 30 September j.l. ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,

Directeur-Uitgever.

PS. Intekenaren op de premie »E voto Dordraceno« wordt herinnerd dat den 1sten October j.l. de eerste termijn (de deel) van f 0.25 per exemplaar was te voldoen. Men zal mij verplichten door met dat bedrag den postwissel te verhoogen.

Amsterdam, October 1892.

Advertentien.

MEYLINK & PIERON,
Rozengracht 10-12, Amsterdam.
Fabrikanten van Ledikanten

voor Gestichten, Pensioonnats enz., in alle vormen.

EENIG ADRES VAN

Gestampde Ledikanten.

Verschenen: bij den uitgever A. H. TEN BOKKEL HUISINK te Utrecht.

Nog een woord van

Protestantisch Verweer,

Kritiek op de Brochures van Pater WILDE en Dr. SCHAFPHAN tegen Dr. GURNING.

DOOR

H. VAN APELDOORN.

Prijs 99 cts. (104 pag. compres gedrukt.)

Wordt na ontv. van postw. direct verzonden d. d. Uitgever. Ook n. a. s. Boekh. best. aan.

GOLDSCHMEDING'S
PIANO- en
Orgelhandel,
Warmoesstraat 141, Amsterdam,
biedt steeds de meest uitgebreide sortering Instrumenten en zendt direct op aanvraag Catalogi, Prijslijsten en Conditiën.

DIRECTE INVOER. LAGE PRIJZEN.

Heden verschenen bij den uitgever A. H. TEN BOKKEL HUISINK, te Utrecht:

Aflevering 1 van:

De Volksuitgave van
De Tabernakel.

GODS HEILIGDOM BIJ ISRAËL,

DOOR

L. SCHOUTEN Han,

Predikant te Utrecht.

Met 6 prachtige gekleurde platen.

Dit werk zal verschijnen in 10 afleveringen, post 8. form. gedrukt op mooi papier, waarvan de eerste 9 afleveringen 40 Cts. en de 10e aflev. 30 Cts. zal kosten, zoodat het complete werk de prijs van f 3.90 niet zal te boven gaan.

De eerste editie is f 9.— inge. en f 10.50 gebonden, is nagenoeg uitverkocht. Meer zou er tot aanbeveling van dit boek, dat nu ook zooveel minder in prijs wordt, al niet gezegd behoeven te worden.

Men teekent in bij elken soliden boekhandel en bij den uitgever

A. H. TEN BOKKEL HUISINK, te Utrecht.

Bij D. DONVER te Leiden verscheen de tweede, herziene druk van:

HANDLEIDING

BIJ DE

BEOPFENING

DER

Gewijde Geschiedenis.

DOOR

J. VAN ANDEL.

Prijs f 2.99.

Gebonden in stempelband f 3.50.

ZOOEVEN VERSCHIEEN:

Aflevering 1 van

LUIT en HARP

LIEDEREN VAN

C. J. PH. SPITTA.

Met 5 photolithographiën en 1 steendrukplaat.

Naar den 50sten Hoogl. uitgave bewerkt door

Dr. J. RIEMENS,

Predikant te Rotterdam.

Compleet in 10 afleveringen f 0.35.

Dit is de eerste complete Holl. bewerking van de schoone Liederen van SPITTA, op uitnemende wijze vertolkt, meerendeels door Dr. J. RIEMENS. Alleen de 1ste bundel is overgezet, en beleeft reeds meer dan één druk, van den 2den bundel is echter nog niets in onze taal verschenen. Ik vertrouw dus, dat deze uitgave velen aangenaam zal zijn.

Aan de uitvoering zal alle mogelijke zorg worden besteed.

Bij elken soliden boekhandelaar is de intekening opengesteld, en bij den uitgever

A. H. TEN BOKKEL HUISINK, te Utrecht.

Verjarings-Cadeau.

Mooier, doelmatiger, practischer geschenk dan de

LAMPEKAP

ad f 1.70,

passend voor elke Hanglamp, bestaat er niet.

In verschillende kleuren!!!

'tBehoud der oogen!!!

Sieraad voor Salon, Huiskamer en Veranda!!!

Toezening onmiddellijk na ontvangst postwissel, waarop staat: „Lampekap“ en verlangde kleur, bureau Standaard.

Gedrukt ter Kon. Ned. Stoomdrukkerij WARMOESSTRAAT 106, AMSTERDAM.

Te koop gevraagd,

Düchsel's Bijbelverkl., door VAN LINGEN, re druk, compleet los of net ingebonden. Aanbiedingen franco, aan J. VISSERS Boekhandel te Klundert.

Bij H. TEN HOOF, te Utrecht, is op heeden verschenen:

F. W. KRUMMACHER, De komst des Heeren. Kerstfeest-leerredenen (eerste twaalfal) f 1.—
F. W. KRUMMACHER, Elisa de Profeet, 3 dln. f 4.50
Hetzelfde werk keurig gebonden . . . f 5.25
C. H. SPURGEON, 5e Leerredenen, nieuwe serie. f 3.—
Hetzelfde werk in stempelband. . . f 3.60
C. H. SPURGEON, De Christelijke Feesten f 1.50
Hetzelfde werk in stempelband. . . f 1.90
C. H. SPURGEON, Overeenkomstige belofte. f 0.75
Hetzelfde werk in stempelband. . . f 1.10
N. J. HOFMEIJER, Jezus heerlijkheid. . . f 0.75
Hetzelfde werk in stempelband. . . f 1.10
J. CALVIJN, Johannes Evangelie, met ophelderende noten, door Dr. H. FRANSSEN. f 3.30
Hetzelfde werk in stempelband. . . f 3.90

J. A. WORMSER te Amsterdam, verzendt D. V. eerstdaags:

Prospectus en Proefblad

VAN

Een jaar op reis

in dienst der Zending

DOOR

F. LION CACHET.

Met Illustratiën.

Vrije Universiteit.

Met recht veel genoegen vernam ik van onzen amanuensis, dat eenige jongelingsverenigingen zich hebben opgewekt gevoeld, om de belangen van het Hooger onderwijs te behartigen, door in hun kring contribuanten aan te werven. Hierin ging Klundert voor en volgden reeds enkele andere plaatsen. Dit is een kostelijke zaak. Ook de jonge dochters kunnen hier uitnemend dienst doen, en reeds eenigen harer tellen wij onder de begunstigers.

Het studeren zelf is niet een zaak, waartoe allen bestemd zijn. Dat kan uit den aard der zaak slechts de roeping der enkelen zijn, in vergelijking van het geheel. Niet zonder gevaar is het, dat dit somwijlen te veel uit het oog wordt verloren, en jonge menschen, die den Heere wenschen te dienen, al heel spoedig meenen dat dit op geen andere wijs kan geschieden dan door b. v. predikant te worden.

En toch is dit volstrekt niet zoo. Een jong mensch, die geen bepaalden aanleg tot studie heeft, mag zich wel zeer ernstig onderzoeken, alvorens hij besluit, om (zooals het somwijlen gaat) zijn tegenwoordige loopbaan te laten varen, en den langen weg der academische opleiding te kiezen. Men ziet zoo gemakkelijk eene opwelling van het gemoed aan voor den weg des Heeren; terwijl het wellicht juist Gods weg was, te blijven in hetgeen men eenmaal had gekozen en waarvoor de Heere ook bewaandheid had geschonken. Gelukkig kunnen wij den Heere dienen op elk gebied des levens. Zij het ons daarom slechts bij alles te doen!

God zegene den arbeid onzer jongelingen en ook onzer jongedochters in het belang der Vrije Universiteit!

W. HOVY.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan legaten: door den H. Rollman te Bodegraven, van wijlen heer G. Costerus f 400.
Aan contribuenten: door Dr. Loc. Comité te Rotterdam f 505; door Dr. C. C. Schot Cx. te Hardenberg f 30; door den heer B. Dijkstra te Minneriga f 11.50; door den heer J. Vonckenberg te Nieuwveen f 2; door Dr. B. van Schelven van Meij. D. f 10. Aan collecten: van de Geref. kerk te Winaam en Baard f 17.45; van idem te Waarder f 15.01 1/2; van idem te Oudega f 19.50; van idem te Zierikzee f 15.26; van de Geref. kerk te Bunschoten A f 24.05; van idem te Vreeswijk B f 7.70; van idem te Zegwaart, halve collecte, f 4.55; van idem te Werkendam B f 7.03. Aan schenkingen: door den heer C. J. Leyh te Leiden van Mevr. W. f 25; door de Diaconie der Geref. kerk A te Amsterdam, van N. N. te Sch. f 2; van de Chr. Jongel.-ver. Waardenburg en Kennis te H.-L. Ambacht f 3; door den heer W. Hovy een vijfde gedeelte van f 25 = f 5; door Meij. de Wed. C. f 1; van Meij. Wed. Cr. f 1; door Dr. D. J. Karszen f 79; door Dr. A. Kuyper f 1; door Dr. A. T. van Dijken, gevonden in de collecte te Marken f 1.

Voor het Hospitium:

Door den heer W. C. Kersbergen te Nichtevecht f 2.50; van den heer J. Diepenhorst te Strijen f 5; uit eikenkist van f 5.50; van den heer D. L. te S. een ton haring van de zusterkerk te H. 48 genaide theedoejes; door den heer J. v. d. K. van de Halve stuijversvereniging te Kollum f 12.50.

Voor het Studietoeloo: